

Proiect realizat cu sprijinul Municipiului Baia Mare

Gazeta

de

NR. 45, iunie 2015

RELIGIE ȘI SPIRITUALITATE ORTODOXĂ

UN PROIECT AL ASOCIAȚIEI TINERILOR ORTODOCȘI AI PROTOPOPIATULUI BAIA MARE ÎN PARTENERIAT CU

Preasfințitul Dr. Iustin Sigheteanul

– la împlinirea a 54 de ani de viață pământească

Pr. Dr. Cristian Ștefan
– consilier cultural

Înaltpreasfințitul Dr. Andrei Andreicuț, mitropolitul Clujului, Maramureșului și Sălajului, a afirmat că îl cunoaște pe Preasfințitul Iustin de la vârsta de 14 ani, pe când era frate începător la Mănăstirea Rohia, adăugând că „făptura lui ageră, cu bunăcuviință și ascultare, însă și cu personalitate, promitea mult”. Iată că, astăzi, după 40 de ani, caracterizarea făcută de înaltul ierarh s-a împlinit întru totul, deoarece Preasfinția Sa confirmă personalitatea

sa prin pregătire teologică, cultură, destoinicie în a-i învăța pe alții, energie și putere de muncă, demonstrând zi de zi că credința și valoarea nu sunt doar precepte teoretice, ci reprezintă un mod de viață, o misiune.

Cu toate că Preasfinția Sa devine membru al Sfântului Sinod în anul 1994, prezența în misiunea Bisericii nu începe doar în acel an. Se poate afirma această realitate, întrucât semnatarul acestor rânduri l-a cunoscut cu câțiva ani mai devreme, când exercita ascultarea de a conduce viața duhovnicească și gospodărească a Mănăstirii „Sf. Ana” – Rohia.

Preasfințitul Iustin Sigheteanul s-a născut la 23 iunie 1961, în comuna Rozavlea, Maramureș, în familia bunilor credincioși Ștefan și Maria Hodea, având numele din botez Ioan.

În anul 1976 se întâlnește cu viața monahală de la Mănăstirea Rohia, unde, după cursurile începute la Seminarul Teologic din Craiova și definitivare la Cluj – Napoca (1983), a fost hirotonit diacon, iar în anul 1984, preot. În anul 1985 a depus

voturile monahale, primind numele Iustin, avându-l ca naș de călugărie pe Preasfințitul Justinian Chira, atunci episcop – vicar al Arhiepiscopiei Ortodoxe Române a Vadului, Feleacului și Clujului.

În anul 1988, arhiepiscopul Teofil Herineanu al Vadului, Feleacului și Clujului i-a încredințat conducerea provizorie a Mănăstirii „Sf. Ana” – Rohia, iar în luna ianuarie a anului 1989 a fost numit stareț.

Între anii 1988 – 1992 a fost student al Facultății de Teologie Ortodoxă „Andrei Șaguna” din Sibiu, obținând licența în teologie la disciplina Drept canonic și Legislație bisericească, sub îndrumarea Arhid. Prof. univ. Dr. Ioan Floca.

După finalizarea studiilor universitare, a fost ridicat la rangul de arhimandrit, în anul 1993, după ce, în anul 1990 a fost distins cu rangul de protosinghel. Ca stareț, s-a îngrijit ca obștea mănăstirii să sporească, mai ales calitativ, trimitând mai mulți ucenici la școală pentru a-și desăvârși studiile teologice, unii chiar la doctorat. Dintre aceștia, unii au devenit stareți la Mănăstirile Măriuș, Rohița, Scărișoara Nouă, Moisei și Budești.

La data de 22 martie 1994, Preasfințitul Justinian Chira l-a propus Sfântului Sinod pentru a fi ales arhieru – vicar pe seama Episcopiei Ortodoxe Române a Maramureșului și Sătmărulei, primind numele de Sigheteanul, iar în Duminica a cincea, din Sfântul și Marele Post, la data de 17 aprilie 1994, a fost hirotonit întru arhieru de mitropolitul Antonie Plămădeală al Ardealului, împreună cu Înaltpreasfințitul Bartolomeu Ana-

nia al Vadului, Feleacului și Clujului, Înaltpreasfințitul Andrei Andreicuț al Alba Iuliei, Preasfințitul Calinic Argatu al Argeșului și Muscelului, Preasfințitul Ioan Mihălțan al Oradiei, Preasfințitul Justinian Chira al Maramureșului și Sătmărulei și Preasfințitul Emilian Birdaș Arădeanul – arhieru vicar al Episcopiei Aradului.

În demnitatea de arhieru, nu numai a sfințit și resfințit multe biserici de mir

sau mănăstirești, ci le-a și cercetat în diferitele faze de executare a lucrărilor de construire; a pus pietre de temelie pentru noi locașuri de închinare și instituții bisericești; a hirotonit aproape 400 de preoți și diaconi; a preluat, din anul 1999, grija înălțării Catedralei Episcopale; s-a preocupat de bunul mers al școlilor teologice din Eparhie, de îndrumarea editării publicațiilor eparhiale; a organizat mai multe vizite patriarhale în Eparhia noastră; s-a îngrijit de așezăminte și asociațiile de ocrotire socială și filantropică; a condus delegațiile care au vizitat comunitățile ortodocșilor români din străinătate (Statele Unite ale Americii, Austria, Franța, Belgia, Portugalia, Ucraina).

Activitatea sa publicistică însumează 40 de studii și articole în reviste teologice și bisericești, precum și cartea „Personalitatea Sf. Ioan Botezătorul între profeție și mesianism în descrierea Evangheliilor și a Tradiției precreștine”, teză de doctorat, întocmită sub îndrumarea Pr. Prof. univ. Dr. Stelian Tofană, la Facultatea de Teologie Ortodoxă a Universității „Babeș-Bolyai” din Cluj – Napoca.

Toate acestea dau mărturie despre „numele bun” pe care îl are Preasfinția Sa în rândul clerului și credincioșilor, fapt ce a determinat ca peste 20 de conducători ai Primăriilor urbane sau rurale să-i acorde titlul de „Cetățean de Onoare”, iar că traiectoria vieții sale a fost strâns legată de viața poporului român, o viață asumată creștinește și oferită ca dar Mântuitorului Hristos și spiritualității românești.

Acum, la ceas aniversar, noi suntem datori să-L rugăm pe Dumnezeu Cel în Treime să reverse Harul Său cu îmbelșugare asupra Preasfinției Sale, ca ajutor în armonizarea vârstei cu înțelepciunea și a cuvântului frumos cu fapta cea bună.

Dumnezeu să vă dăruiască ani mulți și rodnici de slujire arhierască!

De ziua sa de naștere, la 54 de ani de viață pământească, PS Justin a primit felicitările permanenței eparhiale, a colaboratorilor, preoților, călugărilor, autorităților locale și credincioșilor care îl iubesc și îl consideră, pe bună dreptate, Voievodul spiritual al Maramureșului și Sătmarului.

Voievodul Bisericii lui Hristos

Așa cum în trecut voievozii ridicau porți și ziduri de apărare pentru a proteja cetățile de năvălitori, un voievod spiritual ridică ziduri de apărare, dar mai ales de înălțare spre Dumnezeu atât pe pământ, cât, mai cu seamă în sufletele oamenilor. Iar PS Justin Hodea Sigheteanul, arhiepiscop vicar al Episcopiei Ortodoxe a Maramureșului și Sătmarului este un voievod desăvârșit al Bisericii lui Hristos.

Toți voievozii neamului românesc au fost, fie citori, fie martiri, jertfindu-se, din ambele posturi pentru idealuri mărețe și sfinte.

Născut în Maramureșul voievodal, cu o cultură și o educație românească și mai ales creștină, PS Justin Hodea Sigheteanul este un veritabil voievod al Maramureșului. Iar săptămâna trecută, PreaSfinția sa a aniversat 54 de ani. Peste o jumătate de secol de trudă, pusă în slujba lui Dumnezeu și a Neamului Românesc.

Biografia sa reprezintă povestea unei vieți rânduite de Dumnezeu unei cauze nobile, idealului măreț de a sluji lui Dumnezeu și oamenilor. S-a născut din părinții Ștefan și Maria Hodea, buni credincioși, la data de 23 iunie 1961, în comuna Rozavlea, județul Maramureș, având numele din botez Ioan. După terminarea clasei a VIII – a, a luat contact pentru prima dată cu viața monahală de la Mănăstirea „Sf. Ana” din Rohia, unde a cerut îngăduința arhimandritului Serafim Man, starețul de atunci al mănăstirii, pentru a-și petrece acolo vacanțele după finalizarea claselor a VIII – a și a IX – a. Atât de mult s-a atașat de viața de mănăstire, încât i-a spus mamei sale, care l-a crescut singură de la vârsta de 8 ani, că „eu aici vreau să rămân”, hotărâre care din acea clipă a rămas definitivă.

După doi ani de ascultare la mănăstire, starețul, mai sus amintit, l-a trimis la Seminarul Teologic, în anul 1978, pe care l-a absolvit în anul 1983. În același an, a fost hirotonit diacon, iar în anul 1984 preot pe seama Mănăstirii Rohia. Voturile monahale le-a depus în anul 1985, primind numele de Iustin, avându-l ca naș de călugărie pe Preasfințitul Justinian Chira, cel care l-a și hirotonit întru diacon și preot.

În cadrul mănăstirii a avut de îndeplinit ascultarea de secretar până în anul 1988, an în care Înaltpreasfințitul Arhiepiscop Teofil Herineanu i-a încredințat conducerea provizorie a mănăstirii. Tot în același an și-a continuat studiile în teologie, fiind admis la Institutul Teologic Ortodox de grad Universitar din Sibiu.

Titlul de Doctor în Teologie l-a obținut la data de 25 noiembrie 2011, când a susținut, în ședința publică, teza de doctorat cu titlul: „Personalitatea Sfântului Ioan Botezătorul între mărturie și mesianism iudaic, în descrierea Evangheliilor și a literaturii necreștine”, lucrare ce a fost publicată la Editura Mega, Cluj – Napoca 2013

În anul 1990 a fost distins cu rangul de protosinghel, de către Preasfințitul Justinian Chira, episcopul Maramureșului și Sătmăruului, iar în anul 1993, cu aprobarea Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, a fost ridicat la rangul de Arhimandrit, cu prilejul prăznirii Adormirii Maicii Domnului, an în care mănăstirea împlinea 70 de ani de la întemeiere.

Titlul de licențiat în teologie l-a obținut în anul 1992, La Facultatea de Teologie Ortodoxă „Andrei Șaguna”, Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu. Sub cărmuirea starețului Iustin Hodea, obștea mănăstirii a ajuns în scurt timp la 30 de viețuitori, față de 4-5 cât avea înainte de anul 1989. Dintre aceștia, prin grija Prea Cuvioșiei Sale, au urmat cursurile Seminarului Teologic 13 viețuitori, 9 au urmat Facultatea de Teologie, iar 6 au urmat cursurile de doctorat (2 la Tesalonic și 4 în țară).

În anul 1994, la propunerea Preasfințitului Justinian Chira, Sfântul Sinod al Bisericii Ortodoxe Române l-a ales arhiepiscop-vicar pe seama Episcopiei Ortodoxe a Maramureșului și Sătmăruului, la data de 22 martie, primind titlatura de „Sigheteanul”, iar în Duminica a V – a din Postul Mare, din 17 aprilie 1994, a fost hirotonit întru arhiepiscop de către Înaltpreasfințitul Arhiepiscop și Mitropolit Dr. Antonie Plămădeală, Înaltpreasfințitul Arhiepiscop Bartolomeu Anania, Preasfințitul Justinian Chira, Preasfințitul Andrei Andreicuț, Preasfințitul Calinic Argatu, Preasfințitul Ioan Mihalțan și Preasfințitul Emilian Bârdaș.

PS Justin Hodea Sigheteanul este un veritabil voievod al Maramureșului. Săptămâna trecută, Preasfinția sa a aniversat 54 de ani. Peste o jumătate de secol de trudă, pusă în slujba lui Dumnezeu și a Neamului Românesc

Ca arhiepiscop-vicar, Preasfinția Sa a continuat și coordonarea vieții monahale de la Mănăstirea Rohia, fiind ajutat de un egumen, precum și a întregii vieți monahale din cuprinsul Eparhiei.

Ca activitate pastoral – misionară consemnăm faptul că, alături de I.P.S. Arhiepiscop Justinian, a târnosit și resfințit biserici, a hirotonit preoți și diaconi, a adresat multe cuvinte de învățătură pentru întărirea credinței strămoșești și îmbunătățirea vieții duhovnicești a fiilor Bisericii noastre, a coordonat sectoarele cultural, patrimoniu bisericesc, pictură bisericească, social și teologic educațional ale Eparhiei Maramureșului și Sătmăruului, iar din anul 1999 a preluat grija lucrărilor de construire ale noii Catedrale Episcopale, al cărei demisol a fost târnosit la 9 septembrie 2003, de către Preafericitul Părinte Teoctist Arapașu al României și Preafericitul Părinte Petros al VII-lea, Patriarhul Alexandriei.

În anul 2006 a fost admis la doctorat, în cadrul Universității „Babeș – Bolyai” din Cluj – Napoca, Facultatea de Teologie Ortodoxă, Catedra de studii bib-

lice, avându-l ca îndrumător științific pe Pr. Prof. Univ. Dr. Stelian Tofana. Titlul de Doctor în Teologie l-a obținut la data de 25 noiembrie 2011, când a susținut, în ședința publică, teza de doctorat cu titlul: „Personalitatea Sfântului Ioan Botezătorul între mărturie și mesianism iudaic, în descrierea Evangheli-

ilor și a literaturii necreștine”, lucrare ce a fost publicată la Editura Mega, Cluj – Napoca 2013.

S-a ocupat personal de organizarea celor 5 vizite patriarhale în Episcopia Maramureșului și Sătmăruului: Preafericitul Teoctist Arapașu (1998 – Sighetu

Marmației; 2000 – Tășnad; 2003 – Rozavlea și Baia Mare, târnosirea demisolului Catedralei Episcopale împreună cu Preafericitul Petros al VII – lea al Alexandriei), Preafericitul Daniel Ciobotea (2009 – Baia Mare, ridicarea la rang de arhiepiscop onorific a IPS Sale Justinian Chira; 2012 – Mănăstirea

DISTINCȚII BISERICEȘTI ȘI CIVILE

Ordinul Sfinților Martiri Brâncoveni – conferit de Preafericitul Părinte Daniel Ciobotea, Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române;

Titlul de Cetățean de Onoare – conferit de peste 20 de Primării de municipii, orașe și comune din cuprinsul Episcopiei Maramureșului și Sătmăruului.

Titlul de Omul anului 2012 – conferit de Consiliul Județean Satu Mare.

Bârsana și Negrești Oaș). În Sfântul Sinod, Preasfințitul Iustin Sigheteanul face parte din Comisia pentru Doctrină, Viață monahală și Misiune socială. De asemenea, este președintele Fundației culturale „Nicolae Steinhardt”, înființată pe lângă Mănăstirea Rohia. În prezent, prin decizia I.P.S. Sale Justinian, conduce întreaga activitate administrativă a Episcopiei Maramureșului și Sătmăruului.

De ziua sa de naștere, la 54 de ani de viață pământească, PS Justin a primit felicitările permanenței eparhiale, a colaboratorilor, preoților, călugărilor, autorităților locale și credincioșilor care îl iubesc și îl consideră, pe bună dreptate, Voievodul spiritual al Maramureșului și Sătmăruului.

La mulți și binecuvântați ani!

Preasfințitul Justin – Părinte și susținător neobosit al tinerilor

Episcopia Ortodoxă a Maramureșului și Sătmărlui a fost binecuvântată de-a lungul vremurilor cu ierarhi de seamă, care au iubit și au slujit acest popor al lui Dumnezeu din ținutul Maramureșului.

Astăzi, în vremurile pe care le trăim, Dumnezeu a hărăzit pentru noi, cei din Episcopia Maramureșului și Sătmărlui un ierarh desăvârșit în lucrarea sa arhierească, pe toate planurile: Preasfințitul dr. Justin Hodea Sigheteanul.

Fiu al Maramureșului Voievo-
dal, crescut în ascultare și
muncă neobosită de mama cea
bună și sfântă: Mănăstirea Sf.
Ana – Rohia, Preasfinția Sa a devenit
pentru noi Părintele și Episcopul nos-
tru, pe care-l ascultăm și-l iubim cu toții.
Dacă ar fi să enumerăm nenumăratele
acțiuni de susținere a tineretului creștin

ale Preasfințitului Justin nu le-am
putea cuprinde în aceste câteva rân-
duri. Însă, le amintim pe cele mai
răsunătoare: Reuniunea Tinerilor din
Mitropolia Clujului, Maramureșului
și Sălajului (septembrie 2013), pre-
cum și Reuniunea Națională a Tin-
erilor Ortodocși (septembrie 2014),
care a fost o premieră națională.

Tot la inițiativa și cu binecuvân-
tarea Preasfinției Sale s-au în-
ființat asociații de tineret cum ar
fi: Asociația Tinerilor Creștini
Ortodocși ai Catedralei Epis-
copale „Sf. Treime” Baia Mare,
Asociația Studenților Creștin
Ortodocși filiala Baia Mare,
Asociația Cercetașii Maramure-
șului, la care se adaugă opt asociații
de tineret din cadrul fiecărui pro-
topopiat. Aceste asociații au misi-
unea de a-i aduna pe tineri într-un
mod organizat și de a-i angrena în
misiunea Bisericii.

Asociația Tinerilor Creștini Or-
todocși ai Protopopiatului Baia
Mare, fiind cea mai aproape de
Centrul Eparhial și de parohi-
ile din Municipiul Baia Mare,
încearcă prin acțiunile sale să
implice cât mai mulți tineri în
diverse activități, care au ca scop
dezvoltarea lor armonioasă atât
din punct de vedere spiritual, cât
și din punct de vedere social.

Acum, la momentul aniversar
din binecuvântata zi de 23 iunie,
noi, tinerii Protopopiatului
Baia Mare și cei din Episcopia
Maramureșului și Sătmărlui ne
aplecăm cu firească dragoste pen-
tru a-i săruta sfințita dreaptă și
pentru a-i mulțumi pentru toată
susținerea și dragostea cu care ne
înconjoară. Suntem bucuroși și
binecuvântați să avem un Părinte
sufletesc asemenea Preasfințitului
Justin, căruia îi spunem cu toții
într-un glas și într-un gând:

**Întru mulți
și fericiți ani,
Preasfinția voastră!**

Supuși fii duhovnicești, tinerii
din Asociația Protopopiatului Baia
Mare

Pr. **Ciocotișan Bogdan**,
președintele Asociației Tinerilor
Ortodocși ai Protopopiatului Baia
Mare

Sfântul mucenic Ioan cel Nou de la Suceava

*Sfântul Mucenic Ioan cel
Nou de la Suceava, ale cărui
moaște se află de șase sute
de ani în țara noastră, s-a
născut în orașul Trapezunt, în
jurul anului 1300, din părinți
binecredincioși și foarte
iubitori de Hristos.
Fiind negustor de mărfuri, ca
și tatăl său, evlaviosul Ioan a
plecat cu corabia din orașul
natal spre Cetatea Albă, de
la gurile Nistrului, aflată pe
atunci în stăpânirea tătarilor
închinători de idoli. Pe Marea
Neagră a avut mai multe
discuții de credință cu un
negustor venețian, anume
Reiz. Dar, văzându-se biruit în
cuvinte de fericitul Ioan, care
mărturisea și apăra cu zel
dreapta credință ortodoxă,
venețianul a hotărât să se
răzbune asupra lui.*

Sosind în Cetatea Albă, Reiz
l-a pârât pe Ioan la mai-marele
cetății, cum că ar dori să se
lepede de credința ortodoxă
și să se închine soarelui și idolilor
păgânești. Dar Ioan, mărturisind pe
Hristos cu mare tărie și curaj, a fost
dat la grele chinuri și bătăi, pentru a
se lepăda de adevăratul Dumnezeu.
Apoi, văzându-l statornic în dreapta
credință și gata să-și dea viața pentru
Sfânta Evanghelie, a fost și mai mult
bătut și târât pe ulițele Cetății Albe,
legat de coada unui cal neînvățat, până
când un iudeu fanatic i-a tăiat capul
cu sabia, fiind în vârstă de numai 30
de ani. Noaptea, văzându-se cor de
îngeri și făclii aprinse în jurul trupului
său, sfințele lui moaște au fost luate cu
cinste și așezate în biserica ortodoxă
din Cetatea Albă. Aici au stat 70 de
ani, făcând multe minuni și vindecări
de boli.

În anul 1402, la 2 iunie, moaștele
Sfântului Mucenic Ioan, numit „cel
Nou”, au fost aduse cu mare cinste din

Cetatea Albă de trimișii voievodului
Alexandru cel Bun și au fost așezate
în biserica „Mirăuților” din Suceava,
vechea capitală a Moldovei, devenind
astfel cel dintâi sfânt ocrotitor și
grabnic ajutător al moldovenilor. În
anul 1589, moaștele Sfântului Ioan
„de la Suceava” au fost strămutate din
vechea biserică domnească în noua
catedrală zidită de Bogdan al III-lea,
unde se află până astăzi.

După ce au stat un timp în Mitropolia
din Iași, în anul 1686 moaștele
Sfântului Ioan cel Nou au fost luate
de oastea poloneză a lui Ioan Sobieski,
împreună cu evlaviosul mitropolit
Dosoftei și cu o mare parte din tezaurul
țării, și duse lângă Liiov. După 97 de ani
de înstrăinare, la 13 septembrie 1783,
sfințele sale moaște au fost readuse cu
mare cinste la Suceava și s-au așezat în
vechea biserică domnească, unde se
află și astăzi.

Pomenirea lui se face în Biserica
Ortodoxă Română la 2 și la 24 iunie.

„Ce poate să fie mai bun decât hotărârea omului de a deveni din păgân, credincios, din păcătos, drept, din sclav, liber, din dușman, prietenul lui Dumnezeu și moștenitor al împărăției cerești?”

Sfântul Niceta s-a născut în jurul anului 340, în cetatea de la care își va trage și numele, cetatea Remesiana, în regiunea Dacia Mediterranea. În pofida originii sale daco-romane, sfântul și-a petrecut prima parte a vieții sale în Apus, precum se vede în stilul și compoziția scrierilor sale. În anii 389 și 402, sfântul va săvârși două călătorii în Apus, una în Roma și alta în Campania, spre a se închina Moaștelor Sfântului Felix.

Sfântul Paulin de Nola (353-431), unul dintre prietenii cei mai apropiați ai Sfântului Niceta, este cel care a vorbit pe larg despre activitatea ierarhului daco-roman. „Păgânii, vestiți prin tâlhării și omoruri, locuind prin munți, datorită lui Niceta, au devenit slujitori ai lui Hristos, popor pașnic, unii îmbrăcând chiar haina monahală.”

Lucrarea misionară a ierarhului este caracterizată de un efort susținut

de evanghelizare și educare latină a popoarelor din Dacia Ripensis și Dacia Mediteranea. El și-a desfășurat sfânta sa lucrare de convertire în spațiul Daciei Mari, pentru același popor creștin, atât din dreapta, cât și din stânga Dunării.

Scrierile sale au fost păstrate în limba latină. Folosind, în predică și scris, o limbă latină clară și simplă, sfântul a fost cu adevărat un factor de romanizare, de unitate și de continuitate a

SFÂNTUL NICETA de Remesiana

Sfântul Niceta de Remesiana este prăznuit de Biserica Ortodoxă anual, în ziua de 24 iunie, odată cu Nașterea Sfântului Ioan Botezătorul. Acest ierarh al pământului românesc, de origine daco-romană, a slujit Biserica lui Hristos din scaunul episcopal din cetatea Remesiana, de unde își trage și numele, între anii 366-414. Cetatea amintită a fost întemeiată de împăratul roman Traian, în provincia romană Dacia Mediterranea, pe valea râului Nisava (actualul sat sârbesc Bela Palanka). Datorită activității lui misionare și pastorale, Sfântul Niceta a contribuit semnificativ la răspândirea creștinismului pe cele două maluri ale Dunării, în vremea sa.

populației daco-romane de pe malurile Dunării și din Dacia Mediterranea.

Sfântului Niceta de Remesiana i se atribuie următoarele scrieri: „Despre diferitele denumiri ale Domnului nostru Iisus Hristos”, „Despre privegherea robilor lui Dumnezeu”, „Despre folosul cântării de psalmi” și „Cărțile de învățătură” (un catehism pentru cei ce se pregătesc pentru Botez).

În micul său catehism, Sfântul Niceta spune: „Ce poate să fie mai bun decât hotărârea omului de a deveni din păgân, credincios, din păcătos, drept, din sclav, liber, din dușman, prietenul lui Dumnezeu și moștenitor al împărăției cerești?” Sfântul Niceta a făcut o sinteză remarcabilă de texte scripturistice, pe tema morții și învierii, spre a fi mai la îndemâna celor dornici de a cunoaște acestea: „Când omul iese din viață, nu sufletul este cel ce moare, ci numai trupul, prin retragerea sufletului din el. Trupul putrezește în pământ, dar sufletul se duce, potrivit faptelor sale, sau în loc luminat sau în loc întunecat. Cei care au trăit în această lume potrivit învățăturii și dreptății Lui Iisus Hristos, vor viețui cu El în cer.”

Sfântul Niceta de Remesiana a acordat o atenție deosebită și aspectului practic al vieții bisericești, astfel încât activitatea liturgică a fost bine pusă la punct. „Când se cântă, toți să cânte; la rugăciune, toți să se roage; când se citește, să se facă liniște ca toți să audă la fel ceea ce citește lectorul, iar nu unii

rugându-se cu voce tare, să facă zgomot. Dacă sosești mai târziu, în timp ce se citește, adoră numai pe Domnul, închină-te și ascultă cu atenție.” Tot de la Sfântul Niceta ne-a rămas și o renumită cântare liturgică, anume „Pe Tine, Dumnezeule, Te laudăm...”; acest imn a fost compus de ierarhul daco-roman în anul 370.

Sfântul Niceta de Remesiana a adormit în Domnul după sfârșitul anului 414, de când avem ultimele date despre el, dintr-o scrisoare trimisă de episcopul Inocențiu I al Romei (13 decembrie 414) episcopilor „macedonenii”.

Vasile Pârvan susține cum creștinismul daco-roman, de origine latină, s-a format în Dacia Traiana, între anii 375-450, chiar când se desfășoară și activitatea apostolică, în acele regiuni, a Sfântului Niceta, Episcopul din

Remesiana. Sfântul Niceta de Remesiana este numit, de către istoricul Vasile Pârvan, drept „apostolul carpato-danubiilor, care a fost cu începerea din anul 380”.

„Ortodoxia românească a primit, prin strămoșii ei daco-romani și prin generațiile lor următoare, până azi, credința și doctrina teologică fără schimbare, de la Sfântul Niceta. Claritatea gândirii teologice la români vine, în mare măsură, de la Sfântul Niceta. Dulceața slujbelor și a cazaniilor Ortodoxiei românești, care a dat naștere, se pare, cuvântului „privighetoare”, se prelinge, probabil tot de la el”

Sursa: crestinortodox.ro

DE MARAMUREȘ Gazeta Baia Mare, Bd. Traian 23/9 Tel. 0728-836 348, 0362-401 332 fax 0362-401 331 www.gazetademaramures.ro		Fondator Dan PÂRCĂLAB Director general Ioana LUCĂCEL Coordonator de proiect Mircea CRÎȘAN IT/DTP Ada FONAI		Redactori Pr.dr. Cristian Ștefan - consilier cultural Pr. Vasile Fodoruț Pr.dr. Augustin Vasile - vicar administrativ Protos. drd. Casian Filip - ecleziarh al Catedralei Episcopale „Sfânta Treime” Arhidiacon Teodosie Bud - consilier sector economic-financiar Arhidiacon Andrei Pop - secretar eparhial Preot Bogdan Ciocotișan - președinte ATOP Baia Mare	
---	--	--	--	--	--

Catedrala care clădește catedrale de credință în sufletele oamenilor

Praznicul Pogorării Sfântului Duh din 2015 va rămâne în istoria Maramureșului și a Bisericii Ortodoxe Române, ca ziua de sărbătoare în care s-a slujit pentru prima dată în partea de sus a Catedralei din Baia Mare. A fost un eveniment de o solemnitate inimaginabilă!

Credincioșii maramureșeni au avut parte de o mare surpriză în acest an de Rusalii. Asta pentru că s-a săvârșit prima dată Sfânta Liturghie între zidurile de sus ale Catedralei în construcție. Rugăciunile Preasfinției Sale Iustin Sigheteanul, care a slujit împreună cu un impresionant sobor de preoți și diaconi, completate de interpretări unice ale Corului Catedralei, au provocat trăiri de excepție, mulți dintre cei prezenți neputând să-și stăpânească lacrimile. Catedrala este încă în construcție, dar are o acustică nemaipomenită, iar monumentalitatea lucrării s-a transpus parcă și în sufletele celor prezenți. După cum foarte multă lume a văzut, în partea de sus sunt încă deschizături în construcție, dar asta a provocat și bucurie, pentru că în timpul slujbei, pe deasupra credincioșilor zburau din când în când porumbei, exact în ziua în care era Praznicul Pogorării Sfântului Duh.

„În primul rând îi mulțumim lui Dumnezeu că ne-a ajutat să se materializeze ideea și gândul nostru de anul trecut. Anul trecut, de Praznicul Rusaliilor – Hramul Catedralei, așa cum îl ținem noi – a rămas foarte multă lume afară și le-am spus părinților că dacă ajută Dumnezeu și ne permite șantierul, în 2015 pregătim și slujim între pereții de sus ai Catedralei, indiferent la ce cotă vom ajunge. Și ne-a ajutat Dumnezeu să ni se îndeplinească această dorință și îi mulțumim Bunului Dumnezeu cel în Treime Slăvit!”, ne-a spus PS Iustin. De ce este important că s-a slujit sus în Catedrală? „Șantierul durează mult și credincioșii își pun întrebarea de ce durează așa mult. Ori, slujind între

MONTAREA EȘAFODAJULUI DIN METAL

Marti 23 iunie, de la ora 9.00, PS Iustin Sigheteanul a asistat la montarea eșafodajului din metal, care a fost ridicat până la cota +47,8 m, cu ajutorul unei macarale de 500 tone, (eșafodajul cântărind 40 de tone). Acesta va susține schela în vederea înălțării cupolei principale, care va atinge cota de +70 m. De la ora 15.00, PS Iustin Sigheteanul s-a întâlnit cu slujitorii și ostenitorii Catedralei Episcopale, cu care a urcat până la cota +47,8 spre a vedea la fața locului dificultatea și complexitatea lucrărilor.

zidurile Catedralei de sus, care este acum la cota +47, deci la baza cupolei, credincioșii au putut să-și dea seama de complexitatea proiectului, de valoarea proiectului, de amploarea și anvergura Catedralei noastre și de monumentalitatea și grandoarea ei. Dar și de faptul că este un proiect pentru Transilvania, dacă nu chiar pentru România, pentru Ortodoxie, pentru dăinuirea Neamului nostru Românesc”, ne-a explicat Episcopul.

Trebuie știut însă că pregătirile pentru acest Praznic nu au fost ușoare: „Am trăit momente sfinte și momente de împlinire. Îi mulțumesc Bunului Dumnezeu! Și îi felicit pe părinții Catedralei, pe toți ostenitorii, pe tinerii din Asociația Tineretului Catedralei, tineretul de la ASCOR, ostenitorii de la Primărie etc., pentru că n-a fost ușor! A fost mult de lucru ca să pregătească Catedrala pentru slujbă. Eu cred că au fost 1500 spre 2000 de credincioși

înăuntru, dar au fost câteva sute și în fața Catedralei, iar părinții mi-au spus că au mai fost vreo 200 în partea de jos unde era mai răcoare. Deci, în total, putem să spunem că au fost peste 3000 de oameni. Exact așa cum s-a întâmplat la început la Rusalii, când s-au botezat 3000 de suflete. Cred că am avut 3000 de suflete la Catedrală la Praznicul Rusaliilor”, a completat ierarhul Maramureșului și Sătmăruului. Am fost curioși să aflăm când se va închide lucrarea în partea de sus a Catedralei, iar răspunsul este unul îmbucurător: „Dacă ajută Dumnezeu, prin soluția pe care am propus-o, anul acesta se închide golul din partea de sus a Catedralei. Și anume, să se ridice structura de rezistență fără să umplem între stâlpi și fără să facem finisaje, să se ridice doar stâlpii de susținere ai cupolei, și să turnăm placa de sus, semicupola care vine peste stâlpi la + 68 m. Dacă ne ajută Dumnezeu

să punem Crucea toamna aceasta pe Catedrală, este o mare realizare. Dar mi s-a spus că acest lucru este posibil. Credincioșii vor vedea la ce înălțime se ridică Catedrala noastră. Crucea va avea aproape 12 metri și asta înseamnă că va ajunge undeva spre 90 de metri Catedrala noastră”.

Am întrebat și dacă se va mai putea repeta evenimentul de la Rusalii? Dacă se va mai sluji în partea de sus la praznice mari? „Până pictăm Catedrala mai putem repeta asemenea evenimente în spațiul de sus. Pentru că nu vom pune schelă în interior. După ce vom face finisajele exterioare și montăm geamurile, vom începe să coborâm cu tencuiala și cu pictura. Când tencuim și pictăm, nu va fi o schelă de jos, așa că vom putea să slujim încă un an sau doi probabil, până vom termina de tencuit. Dar așteptăm să slujim în Catedrala „imperială”, nu numai în

„Este o mare împlinire și o etapă din viața și istoria Catedralei. Și toate evenimentele care s-au derulat, inclusiv concertul de luni al lui Tudor Gheorghe. Este un eveniment care rămâne consemnat în istorie cu imagini, pentru că nu vom mai putea face asemenea concerte când va fi terminată Catedrala. Pentru că după ce va fi sfințită, nu mai putem face o asemenea concert cum a fost cel al maestrului Tudor Gheorghe. Dar a fost un eveniment fără precedent pentru Municipiul Baia Mare. Și asta au simțit și credincioșii. Am văzut pe fețele lor și ce poți să simți mai mult decât mulțumirea și împlinirea că ai făcut bucurie celorlalți. Că noi suntem chemați să facem bucurie și daruri celorlalți, din darurile pe care noi înșine le-am primit de la Dumnezeu, că nu păstrăm nimic pentru noi”

PS Iustin Sigheteanul

cea „voievodală”, așa între ziduri”, ne-a spus PS Iustin Sigheteanul.

Dincolo de detaliile privind terminarea lucrărilor, la fel de importantă rămâne bucuria trăită de credincioși, și atmosfera de sfințenie pe care a simțit-o fiecare în timpul Sfintei Liturghii de la Catedrală. Este greu de descris în cuvinte ce simți când se aduce Slavă lui Dumnezeu în Catedrala din Baia Mare. Dar un lucru este sigur și s-a văzut: Catedrala Episcopală din Baia Mare, prin tot ceea ce înseamnă ea, clădește Catedrale de credință în sufletele fiecăruia dintre cei care-L caută pe Dumnezeu.

Târnosirea bisericii din Libotin

Duminică, 7 iunie, PS Iustin Sigheteanul a târnosit biserica din Parohia Libotin, Prot. Lăpuș, în urma amplelor lucrări de restaurare (rezidirea sfintei mese, reorganizarea sfântului altar, înzestrarea cu catapeteasmă nouă și executarea integrală a unei noi picturi în stil neo-bizantin), a liturghisit și a predicat. După Sfânta Liturghie, Preotul paroh Gheorghe Cucu a primit gramata episcopală, iar binefăcătorii, diplome de vrednicie.

Biserica din Parohia Libotin a fost târnosită. O sărbătoare de o amploare care se întâmplă la doar câteva zeci de ani s-a petrecut duminică, 7 iunie a.c., Duminica Tuturor Sfinților, în Parohia Libotin din Protopopiatul Lăpuș, pentru că un astfel de eveniment este creat de prezența ierarhului într-o localitate unde se târnosește o biserică.

Sărbătoarea, care a adunat toată suflarea Libotinului, în frunte cu primarul Mircea Boga, care, de la naștere

a locuit în această așezare, dar și credincioși din multe sate lăpușene, a fost împodobită cu o zi cu mult soare și căldură toridă, o zi frumoasă, în care căldura soarelui a fost sporită și de cea a rugăciunilor rostite în genunchi, cu multă luare aminte și evlavie, care se fac doar la o târnosire de biserică. În fruntea unui sobor de 30 de preoți, PS Dr. Justin Sigheteanul, Arhiepiscop Vicar al Episcopiei Maramureșului și

Sătmarului, a închinat noul împodobit Altar al bisericii atât Cuvioasei Parascheva, ocrotitoarea sfântului lăcaș încă de la prima târnosire, cât și Sfântului Iosif Mărturisitorul, ocrotitorul Episcopiei Maramureșului și Sătmarului, așa că, de acum înainte, biserica din Libotin va avea două hramuri: de Sfânta Parascheva, la 14 octombrie, și de Sfântul Iosif Mărturisitorul, la 24 aprilie.